

Culegere text: **Laura POPUȚ**
Corectură: **Cosmina TIMOCE-MOCANU**
Tehnoredactare și copertă: **Delia-Maria KEREKES**

© 2019 Editura Renașterea
Piața Avram Iancu, nr. 18
RO – 400117, Cluj-Napoca
Tel/fax: 0264-599649
E-mail: editura_renasterea@yahoo.com
www.renasterea-cluj.ro

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DUMITRU COBZARU, arhimandrit

Amvon / arhim. Dumitru Cobzaru. - Cluj-Napoca : Renașterea, 2016-
vol.

ISBN 978-606-607-174-1

Vol. 4 : Predici la Sfintele Taine și Ierurgii / cuv. înainte de pr. prof. univ.
dr. Ștefan Iloaie. - 2019. - ISBN 978-606-607-274-8

I. Iloaie, Ștefan (pref.)

2

ISBN: 978-606-607-274-8

ARHIM. DUMITRU COBZARU

AMVON

*Predici la
Sfintele Taine și Ierurgii*

VOL. IV

Tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului

†ANDREI,

*Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului
și Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului*

Cuvânt înainte de
Pr. prof. univ. Ștefan Iloaie

Cluj-Napoca,
2019

Mulțumind tuturor celor implicați în acest proces sublim, îmi asum responsabilitatea de cetățean al Comunei Mărișelu, nădăjduind în Dumnezeu, de unde vine „toată darea cea bună și tot darul desăvârșit”, să rămân sensibil și implicat pe mai departe.

Îmbrățișez și binecuvintez pe tot omul!

C U P R I N S

Pr.prof. univ. dr. Ștefan Iloaie, Cuvântul – puntea dintre inimi.....5

SFÂNTA TAINĂ A BOTEZULUI

Trupul lui Hristos.....	II
Să vedem împlinită voia lui Dumnezeu în tine!.....	14
Biserica luptătoare.....	16
O nouă șansă pentru omenire.....	18
Fii ai Celui Preaînalt.....	21
Sfinții – modele de urmat.....	23
Responsabilitate și conlucrare.....	25
Dumnezeu se angajează în devenirea noastră.....	27
Nădejde pentru viitorul nostru.....	29
Moment unic.....	32
Șansă pentru Biserică și Neam.....	34
Dumnezeu nu merge până la jumătatea drumului, ci până la capăt.....	37
Eveniment unic și surprinzător.....	40
Rudenii după trup și după duh.....	42
Buni creștini și buni români.....	44
Dumnezeu lucrează minunat!.....	46
Familia, Biserica și Școala.....	48

SFÂNTA TAINĂ A CUNUNIEI

Teama de-a nu răni iubirea celuilalt.....	51
Cununia – eveniment al pământului și al cerului.....	56
Astăzi a început liturghia voastră!.....	59
Icoană nefăcută de mână omenească.....	62
Să lăsăm sentimentele să vorbească.....	66
Bucurie împărtășită.....	69
Nunta – un proces în desfășurare.....	73
Să fim demni față de înaintași și față de urmași!.....	77
Rânduiala lui Dumnezeu.....	81
Astăzi este începutul lumii!.....	87
Un singur suflet, aceeași cugetare.....	92
Ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă!.....	94
Statornicie în iubire.....	99
Precum ai binecuvântat pe Moise și pe Sefora.....	102
Soarele răsare și apune și dincolo de nori.....	107
Veșnicia iubirii.....	109
Săvârșitu-s-a!.....	111
Teama de a nu răni iubirea celuilalt.....	114
Evenimentul care surprinde.....	118
Caută din cer și vezi și cercetează via aceasta pe care a făcut-o dreapta Ta, și o desăvârșește!.....	121
Sub semnul Sfintei Cruci.....	126
Pământ neprihănit.....	129

Doamne, și de vreau, și de nu vreau, mântuiește-mă!.....	133
Și l-a făcut Dumnezeu pe om după chipul Său.....	136
Convertire, apostolat și răbdare.....	141
Bucurie și emoție.....	146
Credință, înțelegere, adevăr și dragoste.....	150
Dumnezeu Cel veșnic să înveșnicească dragostea noastră!.....	154
Ca și când numai dragostea noastră ar fi pe pământ.....	156
Ce-ați început să clădiți, aceea desăvârșiți!.....	158
Îndrăzniți, Eu sunt; nu vă temeți!.....	160
Nunta de Aur.....	163
Sub semnul Crucii.....	165
Am cântat gândind că schimb lumea.....	169
S-a întâmplat ceva.....	172
Dumnezeu nu rămâne dator!.....	175

TUNDEREA ÎN MONAHISM

Mai degrabă va uita mama pe fiii săi decât te voi uita Eu pe tine.....	183
Da, Doamne, tu știi că Te iubesc!.....	188
Întreită binecuvântare.....	192
Cuvântul lui Dumnezeu trebuie întrupat.....	198
Spune-mi cu cine te însoțești ca să-ți spun cine ești!.....	202
Eu v-am ales pe voi din lume.....	205
Declarație de dragoste.....	211
Doar smerita smerenie.....	217
Dați zeciuală din copii!.....	221

Ce va fi cu lumea asta?.....	228
Te unești cu Hristos?.....	232
Monahismul, o șansă pe calea mântuirii.....	238
Nimic nu este ascuns care să nu ajungă cunoscut!.....	242
Să răspundem iubirii Lui cu iubirea noastră!.....	245

ÎNMORMÂNTARE ȘI PARASTAS

Acum m-am odihnit.....	251
Pomenirea morților.....	255
„Eu sunt Învierea și viața!”.....	259
Dăruind vei dobândi!.....	262
Bucurie și durere.....	265
Să rescriem cartea vieții noastre!.....	268
Al Tău sunt eu, mântuiește-mă!.....	273
Îngerul avocat.....	276
Un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, Care este peste toți și prin toți și-ntru toți.....	281
Oare nu știați că întru cele ale Tatălui meu trebuie să fiu?.....	285
Parastasul părinților Ludovica și Iustin Moldovan.....	289
Îngerii nu mor.....	295
Să-l odihnim pe omul de lângă noi!.....	300
Biserica este depozitara adevărului.....	302
Virtuțile unei mame.....	305
Amin! Vino, Doamne Iisuse!.....	311
Pomenirea de obște a morților.....	316

Contemplând cum trece viața în infinit.....	318
Paștile blajinilor.....	323
Deisis.....	325
Nimic fără Dumnezeu!.....	331
Parastas pentru Veturia și Octavian Goga.....	337
Nu avem aici cetate stătătoare, ci căutăm pe aceea ce va să fie.....	340
Câtă bucurie și iubire nedăruită!.....	343
Cu atât mai mult iubește Dumnezeu!.....	347
Parastasul în sine este o fiică a iubirii.....	349
Făcându-mă pe mine, iarăși, cetățean raiului.....	352
Că Tu ești învierea și viața și odihna.....	357
Dumnezeu a binevoit în roaba Lui Lucreția.....	363
Chivot ștefanian.....	367
O fărâcă din veșnicia lui Dumnezeu.....	369
Dumnezeu a binevoit în mătușa Maria.....	372
Cu sfinții odihnește, Hristoase, sufletul robului Tău!.....	377
Dumnezeu să ne înveșnicească!.....	382
S-a mutat din stricăciune și s-a dus la viață.....	385
Nu te teme, turmă mică!.....	389
Ambiguu și obscur, termeni străini de viața duhovnicească.....	398
Recunoștință, omagiu și mângâiere.....	401
De mama nu ne desparte nici mormântul.....	404
Omul, ființă dialogică.....	406
A trecut din moarte la viață!.....	411

Mâna mamei.....	416
Respect pentru oameni și cărți	
Ziua cea neînserată.....	421
Mama, misionar al Domnului Hristos.....	425
Sfințire de Cruce și parastas.....	431
Trisaghion la Memorialul Fântâna Albă.....	433
Să ne oglindim în Dumnezeu, iar El în noi!.....	436
Sfânta Scriptură vorbește despre noi.....	441
O viață cât mai multe laolaltă.....	447
Lacrimi.....	452
Simpatie.....	458
Dacă l-ați fi cunoscut, l-ați fi iubit.....	465
Inocență, delicatețe, cuminenție.....	468
Dumnezeu, în logica Lui, toate le face în favoarea omului.....	470
Credință și identitate.....	477
Tu singur ești fără de moarte, Cel ce ai făcut pe om.....	479
Nu ne-a adunat moartea, ci dragostea!.....	485
Acolo vor fi ochii Mei și acolo va fi inima Mea pe-ntotdeauna!.....	489
Bucurie duhovnicească.....	493
Iubirea niciodată nu se trece!.....	496
Eu sunt Lumina lumii!.....	500
Exigențe duhovnicești.....	504
Om implicat în viața semenilor.....	506
Două evlavii: Maica Domnului și Sfânta Cruce.....	509
Iubirea doare!.....	515

O mamă nu poate să moară!.....	519
Noblețe sufletească.....	523
Învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima!.....	525
Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie. Amin!.....	529
Învierea morților și viața veșnică.....	533
Părintele Iustin Pârnu.....	536
Să-I dăruim lui Dumnezeu inclusiv moartea noastră!.....	538
Lacrimile iubirii.....	542
Omul, ființă locuibilă.....	545
La dragoste se răspunde cu dragoste!.....	551
Bărbatul necredincios se sfințește prin femeia credincioasă.....	554
Să nu celebrăm personalitatea cuiva, ci persoana însăși!.....	557
Sufletul meu tânjește după Tine, Doamne, și Te caută cu lacrimi!.....	562
Trăim între două lumi.....	566
Comuniunea trebuie întreținută ca un organism viu!.....	568
În Scriptură este vorba despre mine, despre tine, despre noi.....	573
Lăsați copiii și nu-i opriți să vină la Mine!.....	577
Brațele părintești sârguiește a le deschide mie!.....	582
O lacrimă în nădejdea învierii și a vieții veșnice.....	588
Dumnezeu vrea mântuirea noastră cu orice preț.....	591
Dumnezeu ne iubește mai mult decât ne putem închipui.....	593
O mamă trăiește la maximă intensitate.....	596
Cu atât mai mult iubește Dumnezeu!.....	598
Un dar al Sfântului Nicolae.....	602

Rudenia noastră.....	605
Eveniment sau sărbătoare.....	607
Plămădită din lacrimi și rugăciune, din durere și dragoste.....	610
Un om care a molipsit o lume întregă.....	613
Omul iubirii și al discreției.....	616
Lumină din lumină.....	619
Și eu vă iubesc!.....	621
Pământule gelos, așa puțin ai pus în noi și-atât de grabnic ești să-ți iei puținul înapoi!.....	623
Am iubit toate acestea laolaltă, iubindu-te pe tine!.....	628
Oamenii mor atunci când sunt uitați!.....	632

VARIA

Nouăzeci și patru de ani de la nașterea Mitropolitului Bartolomeu Valeriu Anania.....	637
Sfințirea Troiței Eroii Neamului.....	639
Ziua drapelului național.....	642
Slavă lui Dumnezeu pentru toate!.....	645
Serbările Cetății Ciceului.....	648
Să-L lăsăm pe Dumnezeu să-Și termine fraza!.....	650
Spulberând inerția.....	653
Sfințire de clopot și casă monahală.....	656
Este scris despre tine în Biblie!.....	658
Aniversarea Preasfințitului Părinte Episcop Vasile Someșanul.....	660
Bate-voi Păstorul și se vor risipi oile...!.....	662

<i>In Memoriam</i> Bartolomeu Valeriu Anania.....	664
Mai mult Dumnezeu și mai puțin noi.....	667
Sinodul Panortodox, Mihai Eminescu, Veturia și Octavian Goga.....	669
Adunarea fiilor satului Teaca.....	672
Serbările Cetății Ciceului.....	676
Preasfințitul Vasile Someșanul – duhovnicul care ne ține în viață.....	677
Ajutați tot omul!.....	679
Cuvânt aniversar.....	682
Binecuvântarea casei parohiale.....	685
Ziua copilului.....	687
Eu v-am ales pe voi!.....	689
Rămâneți buni creștini și buni români!.....	692
Dreptul la memorie.....	695
Cetățean de onoare.....	697

TRUPUL LUI HRISTOS *

Ne bucurăm tare mult de acest eveniment. Deși sunt două familii distincte, iată că se unesc într-o familie mare, duhovnicească, construită în ani de zile în jurul Mănăstirii Nicula, respectiv al Maicii Domnului, pentru că toți suntem fiii lacrimilor Maicii Domnului, așa cum cântăm foarte frumos la hramurile Mănăstirii Nicula. Zic eu că sunt familii distincte, dar noi ne cunoaștem de foarte multă vreme și aceste două familii se cunosc laolaltă de asemenea.

În fapt, în felul acesta trebuie să clădim Biserica. Biserica trebuie clădită ca o familie mare, care este constituită din membri și care formează Trupul tainic al Domnului nostru Iisus Hristos, pentru că ne și spune marele teolog al românilor, părintele Dumitru Stăniloae, că Biserica este prelungirea umanității îndumnezeite a Domnului nostru Iisus Hristos. Iar Sfântul Apostol Pavel ne spune că Biserica este „trupul lui Hristos, și mădulare fiecare în parte.” (1 Co 12, 27) Așadar, astăzi, s-a împlinit, la Mănăstirea Nicula, o realitate care se dorește împlinită în orice comunitate creștină. Din păcate, comunitățile creștine de astăzi sunt din ce în ce mai mari, din ce în ce mai risipite sau, dacă sunt comunități mici, cum sunt cele de la sate, nu trăiesc într-o unitate sau comuniune reală. Oamenii trăiesc

* Botezul pruncilor David și Ștefan, Sfânta Mănăstire „Adormirea Maicii Domnului”, Nicula, jud. Cluj, 25 aprilie 2015.

din ce în ce mai înstrăinați și, de multe ori, chiar în dezbinare. Or, iată că Mănăstirea Nicula a reușit, în ani de zile, așa cum spuneam, să construiască o mare familie creștină, care nu este altceva decât Biserica lui Dumnezeu, și anume Trupul Domnului nostru Iisus Hristos.

Astăzi, această comunitate creștină a câștigat încă doi membri, pe Ștefan Ioan și pe David Ciprian. Sunt copiii unor părinți distinși, ai unor bunici și străbunici deosebiți. Sunt și copiii noștri, ai părinților duhovnicești care, de ani de zile, am devenit cu toții laolaltă o familie mare și foarte frumoasă. Aș vrea să vă aduc aminte de faptul că, odinioară, cu mulți ani în urmă, unul dintre bunicii de astăzi îmi mărturisea, mie și părinților Mănăstirii Nicula, că mănăstirea și părinții laolaltă au devenit încă un membru al familiei lor, cel de-al patrulea, ziceau ei. Așadar, iată că ceea ce simțeau ei, atunci, simțim noi, acum, în aceste momente. Familia noastră duhovnicească, construită în jurul Mănăstirii Nicula și al Maicii Domnului, s-a împlinit din nou, iară și iară, prin acești doi copilași, pe care-i vrem oameni deosebiți și cred eu că așa se va și întâmpla. Un prim argument este acela că se nasc din părinți deosebiți; al doilea, că vor fi crescuți în duhul Bisericii creștine, al Bisericii strămoșești; al treilea, că, încă de pe acum, ei sunt sortiți să aibă duhovnici, ceea ce se întâmplă rar, în familia creștină de astăzi.

În anul trecut, când am început anul școlar, l-am însoțit pe Preasfințitul Părinte Vasile Someșanul la fiecare TeDeum săvârșit la diferite cicluri de învățământ din cadrul Colegiului Național Ortodox din Cluj-Napoca. Trebuie să știți că avem toate nivele de învățământ. Pe lângă grădiniță, Biserica noastră clujeană are și clasele I-IV, V-VIII, liceu și, bineînțeles, facultate. Când

ne-am dus la clasele I-IV, respectiv la clasa zero, i-am auzit pe unii dintre copii vorbind unii cu alții și zicând: „Acela este duhovnicul meu!” Gândiți-vă că aveau doar șase-șapte ani, ceea ce însemna că ei și părinții lor aveau duhovnic, se spovedeau frecvent și trăiau efectiv și afectiv în Biserică. De aceea, noi nădăduim că acești doi băieți să devină bărbați adevărați ai Bisericii și, dacă vor deveni bărbați adevărați ai Bisericii, vor deveni bărbați adevărați și ai neamului nostru românesc. Există o legătură indisolubilă între credința noastră ortodoxă și istoria neamului nostru. Dacă am scoate dintre copertele cărții de istorie a neamului românesc istoria Bisericii Ortodoxe Române, am rămâne doar cu copertele, pentru că nu există niciun eveniment istoric din viața neamului nostru fără implicarea Bisericii.

Să ajute Dumnezeu să ne bucurăm cu toții laolaltă, așa cum ne-am bucurat când au venit pe lume atât David Ciprian, care a fost așa de mult așteptat, cât Ștefan Ioan, care este o nouă binecuvântare pentru familia Oprița. Să se bucure Dumnezeu de ei, iar aceasta este grija părinților, respectiv a nașilor. Să ne bucurăm și noi, Biserica de pe pământ, pentru că unii fără alții nu putem trăi, unii fără alții nu ne găsim rostul pe acest pământ. Noi ne împlinim în dumneavoastră, iar dumneavoastră vă împliniți în noi! Mai presus de toate, să se bucure Maica Domnului de la Nicula și lacrimile ei, de tristețe de odinioară, să se transforme în lacrimi de bucurie. Amin!

SĂ VEDEM ÎMPLINITĂ VOIA LUI DUMNEZEU ÎN TINE!*

Fiule Efrem, nădăjduim să vedem împlinită voia lui Dumnezeu în tine și să devii ceea ce Dumnezeu și-a dorit de la om dintotdeauna! Acest lucru este posibil dacă Efrem este educat pe măsură de părinții lui după trup, de părinții lui după duh și de noi toți, care formăm Biserica creștină, trupul Domnului nostru Iisus Hristos, din care el, astăzi, face parte cu deplină îndreptățire.

Mi-am adus aminte, gândindu-mă că vin la Taina Sfântului Botez, de o istorioară pe care o știți, dar este bine să ne-o aducem aminte adesea. Ați auzit cu toții de Michelangelo, un celebru pictor, care a lăsat în urma lui capodopere pe care le admiră lumea până astăzi și pe care le-a lucrat cu deplină responsabilitate, în timp îndelungat, știind că aceste opere vor fi studiate și receptate ca atare și se vor regăsi duhul lui, personalitatea lui, viața lui în lucrările sale. Pentru tabloul *Cina cea de taină*, ca, de altfel, pentru multe tablouri de-ale sale, a ales să aibă modele adevărate, astfel încât i-au pozat, rând pe rând, oameni pe care el i-a ales pentru a-i picta pe Sfinții Apostoli. Ieri l-am sărbătorit pe Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan, ucenicul iubirii, precum ați auzit. A găsit un tânăr adolescent neprihănit, pe care l-a plă-

tit să-i pozeze și care l-a închipuit pe Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan, cel care și-a rezemat capul pe pieptul lui Hristos, la Cina cea de taină. Peste ani și ani, a trebuit să caute și un model pentru Iuda; l-a căutat îndelung și l-a găsit la marginea societății, stricat de patimi, și, pentru puțină băutură, l-a rugat să-i pozeze, l-a dus în atelierul său și a început să-l creioneze pe Iuda. Bețivul a început să plângă și să zică: „Acum mulți ani în urmă, tot eu am pozat pentru Sfântul Ioan Evanghelistul!” Așadar, avem aici un potențial, care poate deveni ucenicul lui Hristos, ucenicul cel iubit, sau poate deveni trădătorul lui Hristos, Iuda. Depinde de noi, de părinții lui trupești și duhovnicești, de noi toți, cei care formăm familia creștină, așa cum ziceam, Biserica și trupul Domnului Hristos, de noi, duhovnicii bisericii, de noi toți laolaltă. Nădăjduim din tot sufletul – și aceasta este stăruința noastră – să vă determinăm pe toți să deveniți ucenici iubiți ai Domnului Hristos, cu atât mai mult pe copilașii noștri, care încă n-au experiența vieții, experiență pe care noi am clădit-o de multe ori din căderi, din care am învățat, dar căderea poate fi, adesea, fatală.

Acestea fiind zise, îi doresc din tot sufletul fiului Efrem Artur să devină ucenicul Domnului Iisus Hristos! În măsura în care el va deveni fiul lui Dumnezeu, așa cum vă spuneam odinioară, va fi și fiul vostru, al părinților după trup, și fiul vostru, al părinților duhovnicești, și fiul nostru, al tuturor. Amin!

* Botezul pruncului Efrem Artur, Catedrala Mitropolitană, Cluj-Napoca, 9 mai 2015.

BISERICA LUPTĂTOARE *

N-am să rostesc neapărat un cuvânt de învățătură, dar mă gândeam, totuși, că n-ați ales la întâmplare ca unul să fie numit Ștefan, iar celălalt, Laurențiu, pentru că Sfinții patroni ai copiilor voștri, Ștefan și Laurențiu, sunt arhidiaconi și sunt pictați pe cele două uși diaconești ale Sfântului Altar. Mă gândesc că am vrea cu toții – și noi, părinții duhovnicești, împreună cu nașii, cu părinții după trup și cu întreaga familie, și duhovnicească, și trupească – ca acești doi copii să se împlinească pe acest pământ, dar mai ales în Împărăția lui Dumnezeu. De asemenea, dacă poartă numele Sfântului Ștefan și al Sfântului Laurențiu, trebuie să aibă în vedere că acești doi sfinți mari ai Bisericii noastre sunt slujitori, și nu oricare slujitori, ci slujitori ai Sfântului Altar. Așa cum vă spuneam, pe ușile diaconești, pe care se intră și se iese din altar, cea de la miazăzi și cea de la miazănoapte, sunt pictați acești doi mari sfinți ai Bisericii, Ștefan și Laurențiu.

Așadar, trebuie să avem acest gând duhovnicesc ca fiii noștri, Ștefan și Laurențiu, să ajungă să-L slujească pe Dumnezeu și – de ce nu? – chiar și Sfântul Altar, în funcție de ceea ce simt ei, dar și în funcție de ceea ce vrea Dumnezeu de la ei, pentru că ne spune, la un moment dat, Domnul nostru Iisus Hristos: „Nu voi

M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi”. (In 15, 16) Apoi, considerăm că Ștefan și Laurențiu vor aduce un plus atât în Biserica luptătoare și rugătoare, adică Biserica din care noi facem parte, formând toți laolaltă trupul Domnului nostru Iisus Hristos, în primul rând de rugăciune, pentru că lumea în care trăim are nevoie de rugăciunea fiecăruia, mai ales a sufletelor nevinovate, a celor curați, neprihăniți, pentru că rugăciunea celor curați și neprihăniți are acces la Dumnezeu necondiționat. De asemenea, nădăjduim ca din această Biserică luptătoare să ajungă, împreună cu noi, și în Biserica triumfătoare, adică să devenim cu toții moșteni ai Împărăției cerurilor.

Acestea fiind zise, Dumnezeu să vă dea bucurie duhovnicească și să se continue această bucurie duhovnicească de astăzi și pe mai departe. Sigur că vor fi plusuri și minusuri, pentru că în viață sunt urcușuri și coborâșuri, dar important este finalul. Dacă ajungem, în cele din urmă, când tragem linie, să considerăm că sunt mai multe plusuri decât minusuri, cu siguranță că și Dumnezeu va șterge minusurile și ne va lua de-a dreapta Lui, în Împărăția Lui. Amin!

* Botezul pruncului Laurențiu Moldovan, Sfânta Mânăstire „Adormirea Maicii Domnului”, Nicula, jud. Cluj, 16 mai 2015.

O NOUĂ ȘANSĂ PENTRU OMENIRE *

Este un moment deosebit, unul dintre cele mai importante momente ale vieții omului: acela al nașterii din nou, din apă și din Duh, de data aceasta a pruncii Nemira Lucia. Cu fiecare naștere din nou și cu fiecare naștere din această lume, omenirea câștigă o nouă șansă în ceea ce privește mântuirea ei, rezidirea ei. Așa trebuie să fie Nemira Lucia, iar acest lucru va fi posibil dacă părinții ei după trup și, deopotrivă, părinții ei după duh, nașii, o vor crește după cuviință, în credința în Domnul nostru Iisus Hristos, în numele Căruia am botezat-o, astăzi, respectiv al Sfintei Treimi, și dacă faptele credinței ei vor fi pe măsură.

Orice om din această lume trebuie să pună umărul la rezidirea lumii, la reclădirea ei, la mântuirea ei, așa cum a făcut-o Domnul nostru Iisus Hristos deplin. Noi trebuie să o facem fiecare după puterile noastre sufletești și trupești. Trebuie să fim conștienți de acest lucru: noi putem influența omenirea, în bine sau în rău deopotrivă, cu faptele pe care le săvârșim. Chiar dacă ne considerăm niște anonimi în această lume, totuși trebuie să știți că orice anonim din această lume poate influența pozitiv sau negativ umanitatea, poate înclina balanța, poate ajuta la mântuirea lumii, dar și la pieirea ei, iar aceasta o dovedește foar-

* Botezul pruncii Nemira Lucia Filip, Biserica Militară Oradea, jud. Bihor, 6 iulie 2015.

te bine ceea ce s-a întâmplat prin păcatul protopărinților noștri Adam și Eva și ceea ce s-a întâmplat, prin recapitularea creației, prin Domnul nostru Iisus Hristos. „De aceea, printr-un om a intrat păcatul în lume și, prin păcat, moartea...” (Rm 5, 12) și tot printr-un Om ne-am izbăvit din robia păcatului, a morții și a diavolului. Așadar, Nemira Lucia este o șansă pentru umanitate și poate fi cu adevărat, dacă părinții trupești și părinții duhovnicești și noi, toți cei care suntem de față și cei pe care-i va întâlni Nemira Lucia, în viața ei, vom reuși s-o clădim așa cum îl vrea Dumnezeu pe om. Astăzi, v-ați asumat o mare responsabilitate voi, părinții trupești, dumneavoastră, părinții duhovnicești, spirituali. Bineînțeles ne-am asumat o responsabilitate și noi, Biserica lui Dumnezeu, care, cu timp și fără timp, trebuie să-L propovăduim pe Domnul nostru Iisus Hristos.

Acestea fiind zise, mă bucur din tot sufletul că sunt astăzi aici, chiar dacă am decalat aproape cu trei ore botezul, dar vedeți că, în ceea ce privește mântuirea sufletului, timpul capătă alte valențe. Practic, noi trebuie să trăim veșnicia lui Dumnezeu încă de pe acest pământ și să nu ne mai grăbim atât. Se pare că această grabă îl influențează și pe Dumnezeu, în cele din urmă, ca să intervină la finalul acestei epoci și să ne mântuiască mai devreme, pentru că ne spune Sfânta Scriptură: „Și dacă zilele acelea nu s-ar fi scurtat, nici un trup n-ar mai scăpa; dar zilele acelea se vor scurta de dragul celor aleși.” (Mt 24, 22) Așadar, Dumnezeu Se lasă influențat de graba noastră, însă noi trebuie, totuși, să fim rezonabili și realiști și să nu ne grăbim, mai ales în ceea ce privește mântuirea sufletului nostru și venirea Domnului nostru Iisus Hristos, ca să avem timp să ne clădim sufletește așa cum ne vrea Dumnezeu. Să influențăm destinul acestei lumi în bine,

ca Dumnezeu să intervină, la vremea cuvenită, și să-l mântuiască pe tot omul, pentru că Dumnezeu nu vrea moartea păcătoșului, El este „Cel ce voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină.” (1 Tim 2, 4)

Vă dorim, din tot sufletul, eu împreună cu părinții slujitori, ca Nemira Lucia să fie bucurie pentru părinții ei după trup, pentru bunicii ei, pentru unchii ei, pentru tot neamul ei de sânge. Să fie bucurie pentru părinții ei după duh, nașii, care au luminat doar simbolic, astăzi, prin lumânările pe care le-au ținut în mână, calea către Sfântul Altar, datori fiind să-i lumineze calea vieții prin sfat, prin dojană, dacă va fi vreodată cazul, dar mai ales prin ceea ce înseamnă credința noastră ortodoxă. Să fie bucurie Bisericii, pentru că ea, de astăzi, a devenit membru deplin al Bisericii lui Hristos și de astăzi înainte s-a adăugat la Biserica luptătoare, așa cum ați auzit în rugăciunile pe care le-am citit, devenind ostaș al Domnului nostru Iisus Hristos, în Biserica Lui. Să rămână dar bucurie! Bucuria nu este doar o realitate oficială și de moment și trebuie neapărat să continue, într-o dinamică perpetuă, devenind bucurie pentru cerul lui Dumnezeu, unde El ne așteaptă pe noi, pe toți. Amin!

FII AI CELUI PREA ÎNALT *

Ne aflăm, astăzi, la un eveniment pe care l-a creat Tudor Matei. În fapt, astăzi s-a făcut completarea Botezului, datorită faptului că el a fost botezat în regim de urgență, imediat după naștere. Evenimentul este pus sub semnul rugăciunii.

L-am chemat pe Dumnezeu în viața lui și în viața noastră. În același timp, am făcut mărturisire de credință, prin nașii care s-au responsabilizat ca acest prunc să crească și să trăiască în credința noastră ortodoxă. Am făcut Taina Mirungerii și, de asemenea, l-am împărtășit cu Sfintele și dumnezeieștile lui Hristos Taine, care sunt de căpătâi pentru viața creștinului. De astăzi înainte, Tudor Matei a primit toate puterile Sfântului Duh, prin care va reuși să biruiască ispitele, care vin de la trup, de la lume și de la diavol, prin care va reuși să-și sfințească viața, prin care va reuși să influențeze lumea în bine și prin care va reuși să-și mântuiască sufletul, adică să dobândească Împărăția lui Dumnezeu, despre care s-a vorbit, astăzi, în Sfânta Scriptură, în Duminica de dinaintea Înălțării Sfintei Cruci. A primit și merindea vieții celei veșnice, Trupul și Sângele Domnului nostru Iisus Hristos, și, prin aceasta, a devenit teofor, purtător de Dumnezeu.

Nădăjduiesc din tot sufletul ca această calitate să o aibă de acum înainte, pentru veșnicia aceasta pământească, dar mai

* Botezul pruncului Tudor Matei Man, Catedrala Mitropolitană, Cluj-Napoca, 13 septembrie 2015.